

CRIMSON CIRCLE MATERIALET

Fremkomst Serien

SHOUD 10 – av ADAMUS SAINT-GERMAIN, kanalisert av Geoffrey Hoppe

Presentert i Crimson Circle 1 juni 2019 www.crimsoncircle.com

Jeg Er den Jeg Er, Adamus av St. Germain.

La oss puste godt og dypt sammen når vi nå begynner denne dagen. Mm.

Vel, jeg vet at mange av dere som lytter, mange av dere her i Connection Centeret tror at dere ikke kan føle noe. Men jeg vil tro at dere nettopp følte noe. Jeg vil tro at dere nettopp følte noe. Hva som er riktig nå, spiller faktisk ingen rolle, og jeg vil faktisk be dere om å ikke prøve å sette ord på det, ikke prøve å finne ut av det. Men bare bruk litt tid til å virkelig føle at dere nettopp følte noe.

La oss puste godt og dypt inn i det.

Ja, det skjer noe, og dere har kanskje litt menneskelig uro i forhold til dette. Dere vet kanskje ikke akkurat hva det er. Mennesket sier kanskje; «Adamus, vær så snill å fortelle oss akkurat hva som skjer.» Ah, bare føl det. Dere vet hva som skjer. Mennesket er kanskje ikke i stand til å sette ord på det akkurat nå, men dere vet hva som skjer. Mm.

Jeg var forresten i Klubben for Oppstegne Mestere tidligere. Jeg var det (latter), og ga en forelesning. Vel, det Cauldre i sitt menneskelige sinn ikke helt forstår, er at jeg kan gjøre mange ting på en gang. Jeg kan gi en forelesning (mer latter), jeg kan sove, jeg kan ha et godt måltid i Paris, og jeg kan være her og høre på samtalene deres (mer latter, Adamus refererer til Geoff og Linda sine kommentarer tidligere). Og dette er et fint hint til dere alle – slutt å være så forbannet lineære! Du er *OG*. Du kan gjøre mange ting på en gang.

Men jeg ga en forelesning denne morgenen. Jeg ble tilkalt av noen av de andre Oppstegne Mestrene som jobber med grupper av mennesker. De tilkalte meg plutselig, og jeg sa; «Jeg har det travelt denne 1. juni 2019. Dette er Shoud-dagen min. Dette er min store dag i måneden da jeg får skinne og være uhøflig (mer latter).» Jeg sa; «Det er dette jeg lever for. Det er dette jeg er.» De sa: «Nei, nei, nei, Adamus, vi må vite. Før du drar ned dit, må vi vite hvordan du gjør dette. Vi innrømmer at vi ligger etter. Vi innrømmer at vi fremdeles strever med vårt – hvordan gjør du dette? Vi strever fremdeles med gruppene våre, og her er du og feier av sted inn i utover sammen med Shaumbra overalt i verden. Hva gjør du?»

Jeg hadde litt motstand mot å fortelle dem det. Ikke for at vi konkurrerer, men ... (latter). Men dere vet, vi var alle mennesker en gang, så dette morsomme er der liksom – å bli den første til topps. Men jeg strakk meg litt, og jeg sa; «Jeg vet ikke. Jeg vet ikke om jeg egentlig kan finne en luke i den tette timeplanen min. Dere vet, jeg må komme meg dit ned, og jeg må snakke med Cauldre og få ham til å slutte å være så nervøs, og jeg må dra til Linda og få henne til å slutte å bekymre seg

for hva jeg kan komme til å si. Dere vet, det tar litt tid. Jeg dukker ikke bare opp.» Jeg sa; «Jeg drar dit timevis, noen ganger flere dager før tiden.» Men de insisterte.

Så jeg sa; «Det er ganske enkelt. Det er veldig, veldig enkelt. Her er det dette handler om. Dere har spirituelle lærere, og de fleste er fulle av makyo. Dere har spirituelle vesener, mennesker, som på en måte er fortapt, og de prøver å bryte gjennom. De prøver å være mer spirituelle. De prøver å være opplyste eller oppsteget, eller, majoriteten av dem vil bare bli litt rikere og litt friskere. «Men», sa jeg, «problemet er at dere gjør det sammen med studentene deres – og de gjør det – ut fra sinnet. Dere prøver å gå utover akkurat det vi har lært så mye om, fra tiden i Atlantis og frem til nå, og dere prøver å gjøre det fra inne i sinnet, og det fungerer ikke. Det fungerer ikke. Sinnet vil skape forvirring, et puslespill. Sinnet vil skape en enorm lek, late som om det kommer seg et eller annet sted, og det gjør det faktisk aldri. Så dere må gå utover sinnet. Dere må komme dere ut av det.»

Det ble en slags forbauset stillhet, slik det er her nå (Adamus humrer), «Huh?» Og de sa; «Hvordan går en utover sinnet. Hvordan gjør en dette fra utover sinnet, for, for mennesket er alt i sinnet? Hvordan gjør du det?»

Og jeg sa; «Vel, det har ikke vært enkelt. Dette var den største utfordringen da jeg kom inn for å jobbe med Shaumbra. Hvordan går vi utover? Hvordan går vi fra der ute for å forandre det som er her inne hvis alt er innlåst her inne?» Jeg sa; «Det er en masse distraksjoner. Det krever en masse distraksjoner. Det krever en masse forpliktelse fra alle Shaumbra som er i denne transformasjonen. De krever en masse latter, og det krever at vi har noen mekanismer, noe vi skal utforske her i dag, som får oss dit ut for å forholde oss til det som er her inne.»

Og jeg sa; «Men jeg har det enda tøffere enn resten av dere helgenene her oppe. Jeg har det tøffere fordi jeg forholder meg til selve gruppen som plasserte oss her inne. Selve gruppen som fikk oss inn i sinnet. Jeg forholder meg til dem, så dere kan forestille dere hvor vanskelig det er. Det er en masse skyldfølelse som denne dragen hjelper oss til å få frem akkurat nå. Det er en masse fornektelse. En masse fornektelse – å, det var ikke meg. Nei, jeg gjorde ikke alt dette.» Jo, det var det (litt latter). «Utrolig mye fornektelse. Det er en masse mental aktivitet», for hvis du var en av dem som bidro til å sette på de gamle hodebåndene, er det en masse problemer som har med det å gjøre. Så jeg sa; «Det er spesielt vanskelig, men vi skal ta den energien, vi skal ta det tankesettet, for å si det slik, og vi skal bruke akkurat det til å gå utover.»

Det gikk enda et sus over forsamlingen, og de sa; «Men er det ikke nok til å drive en til vanvidd?» (Mer humring). Og jeg sa; «Så absolutt,» Jeg sa; «Mine Shaumbra ...» Mine Shaumbra (publikum sier «Åååå») er ... (Adamus humrer) vi må få et av disse lydsporene, «Åååå! Åååå!»

«Mine Shaumbra, det er akkurat det de går gjennom akkurat nå.» Jeg sa; «Jeg påla dem det forrige m ... - jeg la en masse ting på dem forrige måned – jeg la det på dem forrige måned. De har dette som vil komme til å skje i løpet av 45 til 60 dager. Å, de fikk panikk. De fikk panikk. Veldig mange av dem sa; «Kommer jeg til å dø? Hva kommer til å skje med meg? Jeg burde kanskje ikke gjøre dette?» Og jeg sa; «Men det er akkurat dette vi gjør akkurat nå, og det er dette de kommer til å føle

og oppleve, hver og en av dem på sin egen måte. Det kommer ikke til å handle så mye om det fysiske denne måneden. Det vil være noen rester, men det vil handle om det som skjer her oppe.

De kommer til å glemme alt mulig. De kommer ikke til å være i stand til å sette bitene sammen slik de tidligere har gjort. Logikken deres kommer ikke til å fungere så bra lenger.» Jeg sa; «Og det er akkurat dette vi gjør.» Men, sa jeg; «Dere vet, jeg skal oppsummere alt dette», og Linda, hvis du kan skrive ned dette, for det var så mesterlig. «Jeg skal oppsummere alt dette for dere alle» - mine Oppstegne Mestere lyttet til forelesningen min - «Jeg skal oppsummere det, og det er ganske enkelt,» men det er en av de tingene som vil få dere til å fundere på det lenge, «Hva mente han egentlig?» Jeg skal oppsummere alt, og det er så enkelt; Du er sprø til du ikke er det lenger.

Ikke sprø

Du er sprø til du ikke er det lenger. Det er det hele! Og det er dette dere alle går gjennom akkurat nå. Dere er sprø til dere ikke er det lenger. Det dette betyr, er at så lenge dere ser på dere selv som sprø, så ok, da er dere det. Så lenge dere ser på dere selv som sprø sammenlignet med andre folk, sprø sammenlignet med deres egen fortid, sprø fordi dere har tanker som er annerledes, som er vanskelig å definere, som går imot vitenskapen og vanlig logikk, vel, da er du sprø. Så lenge du anser drømmene dine for å bare være funnet på, ikke virkelige, så lenge du ser på det slik at noen av de sanne ønskene i livet bare er sprø drømmer, vel, da er du sprø. Helt til du ikke er det lenger.

«Ikke» er når du aksepterer at du ikke er sprø. Det dere opplever og føler, vitenen som dere har og som dere ikke kan definere, disse utrolige, indre følelsene. Dere har dem alle, disse gjennombrytende øyeblikkene, og dere har dem bare en liten stund, og så, selvfølgelig, så stenger dere av, og dere tenker; «Å, det var bare sludder, jeg finner bare på dette.» Det gjør du ikke. Du er sprø til du ikke er det lenger. Du er sprø til du forstår; «Dette er ikke sprøtt. Dette er ikke sprøtt. Dette er naturlig. Det er virkelig. Det er ekspandert.» Når du prøver å sette deg selv tilbake i denne begrensede verdenen, den blå verdenen, så er det sprøtt. Det er sprøtt.

Da er dere tilbake blant en masse andre blå folk, i hele denne blå virkeligheten, og så roer sinnet seg og sier; «Å, der ser du, nå er jeg tilbake her. Jeg kan ikke være sprø.» Men, vel, dere vet hvordan det er, dere fortsetter å få dette lille i sinnet som sier; «Men du er sprø. Vel, du er helt koko. Hvorfor kan jeg ikke bare leve et helt vanlig ... Hvorfor må jeg høre stemmer? Hvorfor må jeg få disse overveldende følelsene? Hvorfor er det slik at jeg har en slik lengsel etter å være noe annet? Å, det må være noe galt med meg. De forteller meg at jeg bare må akseptere den jeg er, det jeg er.» Nei. Nei. Det handler ikke om det. Det handler om å sette deg selv tilbake i sprø-land.

Nå handler det om å bryte seg fri, komme frem. Komme frem fra dette. Du er sprø til du ikke er det lenger, noe som betyr at du trekker pusten dypt, og du forstår; «Hallo, dette er ikke sprøtt. Dette er mer virkelig, mer naturlig, dette er mer frihet enn noe annet,» og så er du ikke sprø lenger. Da slutter du å sette en merkelapp på deg selv. Du slutter å gå og snakke som en sprø person. Du slutter å ha sprø-folk drømmer i livet ditt. Vi skal snakke litt mer om drømmer i dag. Du slutter å være en sprø drømmer, og nå er du virkelig. Nå er du virkelig.

Opp gjennom historien er det mange store som ble sett på som sprø. Leonardo da Vinci ble sett på som å være fullstendig koko på sin tid. Han klarte ikke å holde avtaler. Han klarte ikke å gjøre ferdig et maleri. Han klarte egentlig ikke å ha noe virkelig forhold til andre folk. Han var eksentrisk, han tegnet og skisserte alltid. Han var sprø til han ikke var det lenger, til han plutselig forsto at han kommuniserte, åpnet opp i forhold til ting som var rundt omkring, som er der, men som bare ikke kan sees med det menneskelige øyet eller oppfattes med de menneskelige sansene, men som er der, og det vet dere.

Det er trist å se at sinnet deres fornekter ting som virkelig er der. Fornekter, for dere sier; «Jeg vil ikke være denne sprø fyren eller denne sprø jenta. Jeg vil bare være vanlig.» Dere kan ikke være vanlig lenger. Slik er det. Dere har kommet for langt. Dere kan ikke innrette dere. Dere er *ikke* sprø. Du er ikke sprø. Du er mer virkelig. Du er mer sensuell. Du er mer multidimensjonal. Du er mer autentisk enn noen av de som noensinne har kalt deg for sprø. Og en dag vil de komme tilbake og forstå og innrømme det; «Nei, du var ikke sprø», og de kommer til å be om unnskyldning for at de kalte deg det, og dere kommer til ha noen store aspekter rundt omkring som kommer og ber om unnskyldning for – deres *egne* aspekter – for at de kalte deg for sprø. Det er du ikke. Du er sprø til du ikke er det lenger, og det betyr; kom over det.

Så er du plutselig ikke sprø. Plutselig er du briljant (litt humring). Ja, virkelig. Du er briljant! Du er et geni! Det er det de kommer til å si, eller i hvert fall det dere vil si; «Jeg er jammen meg et geni.» (Latter). Dere er utrolig kreative. Dere er veldig multidimensjonale. Dere er sprø til dere ikke er det lenger, så la oss bare komme over denne sprø-delen akkurat nå.

La oss puste dypt. Du er ikke sprø. Jeg kjenner sprø, og du er ikke sprø. Faktisk, hvis vi skal definere sprø, er det ikke de som flyr og som svever til høyder de ikke vet noe om, men likevel føler at det er noe der. Sprø er ikke de som svever. Sprø er de som fortsetter å gå dypere og dypere og dypere inn i en veldig begrenset virkelighet for å lete etter svar. Det er sprøtt. Sprøtt er å gjenta de samme mønstrene i liv eller liv, håpe på et annet resultat. Det er sprøtt.

Sprøtt er når en begynner å ta disse medikamentene, disse sinns-medikamentene, og de får en veldig dypt inn i det blå, i ingenting. Det er sprøtt. Det er virkelig sprøtt. Sprøtt er å prøve å tilpasse seg slik at en ikke lenger er seg selv. Du er som alle andre. Det er sprøtt.

Dere er ikke sprø. Nei, dere er pionerer. Dere er eventyrere som drar ut i de andre rikene. Det er dere som er villige til å ta på dere nytt. Jeg skal komme tilbake til dette senere i denne samtalen, men dere vet at jeg lenge har snakket om at Jeg Er er bevissthet, klarhet – «Jeg Er, Jeg Eksisterer.» Det er Mesteren som bringer alle opplevelsene til visdom, renser opp, er den som er bak elefantparaden, rydder opp i alle greiene, komposterer det og får det tilbake til det grunnleggende (Adamus humrer). Det er Mesteren.

Mennesket er den som opplever nytt. Sprøtt er når en ikke gjør nytt, når du, mennesket, blir holdt tilbake. Du er ikke i nytt. Du gjentar gamle mønstre. Det vil drive deg til vanvidd.

Mennesket handler om nytt, men likevel, av en masse grunner, har de ikke gjort det på lenge. De fortsetter i de gamle mønstrene. Dere går inn i nytt, selv om en del av dere kanskje tenker; «Vel, det er sprøtt. Hvorfor skulle jeg ville gå inn i nytt når jeg ikke vet hva det er eller hvor det er eller hva det vil gjøre med meg? Hvorfor skulle jeg på noen måte ville ha nytt inn i livet mitt? I helvete, jeg har ikke gjort noen god jobb med det gamle, hvorfor skulle jeg ville ha nytt i livet mitt?» (Litt humring).

Det er sprøtt å ikke gå inn i det nye, for det er menneskets jobb - nytt, opplevelse – og når en ikke opplever, når en ikke går inn i det nye, da er en sprø. Da forneker en selve grunnen til at den menneskelige fasetten i utgangspunktet er her. Da kveler en seg selv. Du kveler sjelen din, nesten bokstavelig, jeg mener, for den får ikke sin daglige rasjon av nytt og opplevelse. Og så, når du ikke er i det nye, når du ikke er ute og opplever slik mennesket er designet til å gjøre, så, vel, da har ikke Mesteren noe å rydde opp i bak deg, for det er bare, vel, det er den samme gamle dritten (mer humring).

Vi går inn i det nye, jeg mener, på så mange måter, og ja, mennesket bekymrer seg av og til; «Hva vil skje? Hvordan blir det?» Men jeg ber dere, jeg utfordrer dere til å føle inn i det. En del av mennesket sier; «Jeg er ikke så sikker på dette,» men dere vet allerede. Jeg mener, dere vet allerede. Det vet jeg. Dere vet allerede hva som er det neste. Kanskje ikke definerbart med ordene deres, ikke en gang tankene, men gnosten din vet. La dette komme frem i dag.

La oss trekke pusten dypt og godt inn i det nye. Jada, vi skal ikke gjenta gamle mønstre. Det er sikkert og visst.

Uansett, jeg elsker dette. Jeg elsker det jeg fortalte de andre Oppstegne Mestrene. Jeg sa; «Når det gjelder mennesket, så er du sprø til du ikke er det lenger.» Og det tok litt tid for dem – ja, enda så vise og smarte de liksom er, var de mennesker en gang, så de er av og til litt trege av seg – men det gikk et sus gjennom Klubben for Oppstegne Mestere, og de tok inn dette – «Du er sprø til du ikke er det lenger» - og så kom en etter en av de over 9000 Oppstegne Mestrene seg på beina og applauderte (latter og applaus). Hva kan jeg si? (Adamus humrer). Jeg legger merke til at dere ikke reiste dere, men det er greit, ikke ... (mer humring). Det var virkelig et definerende øyeblikk, og det handler om dere. Det handler om dere. Det handler om det arbeidet vi gjør, og det er utfordrende. Det er til tider vanskelig. Det er til tider tøft. Og spesielt det vi gjør nå, går bokstavelig talt utover sinnet. Vi kan ikke gjøre det fra inne i sinnet, men det føles sprøtt når en går utenfor sinnet.

La oss puste godt og dypt på det, og, før vi går videre, la oss sette på litt musikk, og jeg vil gjøre en veldig kort – eh, det er egentlig ikke en merabh. Det er en opplevelse. Å, de ga meg mat i dag. La oss sette på litt musikk og dempe lysene. Unnskyld meg (Adamus spiser litt). Mm.

Huset til Shaumbra

Fint. Før vi går videre i dag, vil jeg gjerne, vil jeg gjerne at vi alle skal besøke et sted, et sted som ikke eksisterer på det fysiske planet.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

(Musikken begynner).

Det behøver det ikke å gjøre. Et sted som ikke opptar noe rom eller noen tid. Det er veldig tidløst, men et sted som er dypt personlig for dere alle. Dypt personlig.

Jeg vil gjerne at vi skal besøke Huset til Shaumbra i dag. Det er Huset som dere bygde, og det begynte for over 2000 år siden.

Dere vet, bare ut av ingenting, løse lufta antar jeg en kan si, kan du skape et Hus. Et Hus er, vel, noen vil kalle det for en dimensjon. Jeg vil kalle det et bevissthetspunkt. Og et Hus kan være en person, et vesen, en engel. Det kan være en hel gruppe, slik som Huset til Shaumbra.

Vi har et Huset til Keahak der vi møtes to ganger i måneden. Det er et bevissthetspunkt, et samlingspunkt, og i dag vil jeg gjerne at dere kommer til dette Huset til Shaumbra. Og, uten å prøve å definere noe slik det menneskelige sinnet ville definere det som farger, form, størrelse, inviterer jeg dere til å bare føle energiene her.

Det er ditt Hus.

(Pause)

Føl hvordan det har forandret seg, fra Yeshua sin tid til nå, men spesielt disse siste 20 årene, hvordan dette Huset til Shaumbra har forandret seg.

(Pause)

Dette er et rom som dere har skapt. Det inneholder utrolig mye visdom. Det er et uvanlig energetisk bibliotek. Det er egentlig ikke bøker der, men alle opplevelsene og innsiktene dere noensinne har hatt, noensinne har gjort, sammen med alle andre Shaumbra, selv de som har dratt, som er borte, de som har gått over er der.

Den beste analogien jeg kan komme med, er at det er som en utrolig krystall, men ikke en hard, fysisk krystall. Bare en utrolig krystall. Og den er tilsatt essensen deres, vitenen deres, visdommen deres, alt ved dere.

(Pause)

La deg selv føle inn i dette Huset til Shaumbra. Du er en del av det.

Det fortsette å vokse hver dag du er i livet, du lever.

(Pause)

Det fortsetter å ekspandere hver gang vi har en samling.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

Grunnen til at jeg ba dere om å komme til Huset til Shaumbra i dag, er fordi det er et ikke-mentalt sted. Det er ingen logikk her, det trenger det ikke å være. Det er intet hierarki, og det er ingen orden. Det trenger det ikke å være.

Føl inn i det en stund, og føl din del her i dette Huset til Shaumbra.

(Pause)

Dette er den gaven, akkurat her, som dere kommer til å etterlate dere. Det kommer en tid da dere beveger dere utover, ikke lenger kommer tilbake til Jorden, ikke lenger på en ikke-fysisk måte egentlig forbinder dere så mye tilbake til Jorden. Men denne vakre, krystallinske energien, dette er den gaven dere etterlater dere for Jorden. Det er kulminasjon av alle livene deres. Det er å virkelig komme til legemliggjort Realisering.

Dere vet, enda så sprøtt det høres ut – men ingenting er sprøtt lenger. Ingenting er sprøtt. Jeg mener, eh, sprøtt. Dere ser ut på verden – politikk, forretningsvirksomhet - mye av det er sprøtt. Men ingenting er egentlig så sprøtt lenger. Dere kommer til å etterlate dere denne gaven, og dere vet, i selve kjernen av denne Jorden, enda så sprøtt som det høres ut, er det ikke en masse flytende lava. Vitenskapen vil gjerne tro det, men jeg kjenner ingen fra vitenskapen som har vært der nede enda. Så, nei, i selve kjernen av denne planeten Jorden, er det en krystall, en enorm krystall. Noen av dere vil kanskje si at den er fysisk. Jeg vet ikke. Det er den kanskje ikke, men der er en krystallinsk struktur. Det må det være, for hvis ikke ville ikke planeten ha vært her. Det er en krystallinsk struktur i selve kjernen av denne Jorden.

Disse neste få årene vi har sammen, skal vi ta denne krystallinske energien til Shaumbra, Huset til Shaumbra, og forbinde den – ikke akkurat nå, det er litt for tidlige å gjøre det, men vi skal ta dette Huset til Shaumbra – vi skal forbinde det til kjernen i selve jorden, slik at det vil være mulig for alle som kommer etter dere å koble seg på i dagliglivet sitt. Det er den gaven dere kommer til å etterlate dere, en vakker gave.

(Pause)

Huset til Shaumbra. Og en veldig stor del av det, i denne gaven, er å bryte ut – bryte ut av begrensning, bryte ut av det Blå Landet – og det kommer på en måte til å være kodet, på en måte i en kode, for de som er klare for det. Og den kommer til å si; «Du er ikke sprø. Du er ikke sprø. Nei, du er faktisk mer i kontakt med deg selv enn noen andre gruppe av mennesker. Du tviler selvfølgelig på deg selv. Du slåss med deg selv. Du prøver å ta det som er fra hjertet ditt, fra drømmene dine, fra vitenen din, du prøver å omsette det til logikk. Det fungerer ikke så bra. Men du er ikke sprø.»

Og når vi foretar forbindelsen vår ved et punkt, mellom Huset til Shaumbra og selve kjernen i Jorden, vil det sannsynligvis være noe av det største for de som er klare til å høre det.

Du er sprø til du ikke er det lenger. Til du ikke er det lenger, til du forstår at; «Å nei, jeg er egentlig ikke det. Faktisk så ...» ordene er ikke helt riktige – «... men jeg hadde rett hele tiden. Jeg lot bare ikke meg selv forstå det.»

La oss puste godt og dypt inn her i Huset til Shaumbra.

Ah! Jeg hører allerede spørsmålet; «Når skal vi lage den forbindelsen» Vi har noen andre ting å gjøre først.

(Musikken slutter)

... slik som det første spørsmålet mitt i dag. Men først vil jeg snakke litt om samlingen vår forrige måned, en liten oppsummering.

Igjen, for å virkelig sette deg selv fri som en legemliggjort Mester på denne planeten, må du være i stand til å gå utover sinnet. Sinnet har holdt deg i det Blå Landet. Det har holdt deg begrenset. Det har holdt deg i logikken. Det har holdt deg i en form for kontroll. Det vil hindre deg i å se alle energiene som er i rommet akkurat nå, entiteter. De er rundt omkring, og du er ikke sprø hvis du ser dem eller føler dem. Du trenger ikke å se dem med øynene, men føle dem, de er overalt rundt omkring, men sinnet blokkerer alt dette ute. Blokkerer alt ute, og som vi snakket om forrige måned, med de Atlantiske hodebåndene.

Vel, noen lurte på «Er dette som en historie? Er det en metafor, eller var det virkelig? Var der hodebånd i Atlantis?» Det spiller ingen rolle. Det spiller ingen rolle. Føl inn i det. Tillat det du vil tillate. Disse hodebåndene kunne ha vært der. Det kunne ha vært bruken av intense energier på sinnet for å få til tilpasninger, for å få felles opplevelser, for å få bedre kommunikasjon mellom menneskene, for å få til en slags enhet i samfunnet. Og så, med disse intense energien fra krystallene inntunet på riktig måte, med riktig retning, ble en påvirket – igjen, det var ikke noe ondsinnet, men en ble påvirket – for å få til tilpasning, enhet, standardisering. Jada.

Eller det kunne bare ha vært en metafor hvis dere vil ha det slik, at menneskene over tid bare ble mer og mer i sinnet, mer og mer mentale. De begynte å tilbe intelligens. De glemte ting som viten. De glemte, vel, gnost. Og dette ble forsterket av ting som kirker, utdanning, og nå medikamenter, medisiner, disse medisinene som jeg på ingen måte er glad i, alle disse SSRI-ene (anti-depressiva etc.). Og det er imidlertid det nye hodebåndet – det nye hodebåndet – disse medikamentene. Og det kommer til å være noen grupper som kanskje om 100, 200 år fra når vil sitte her, på en måte slik vi gjør, og det blir sagt; «Jada, det var dere som var vitenskapsfolkene som oppfant dette. Dere var selskapene som utførte dette, som pushet det. Dere var farmasøytene som ga dem ut som drops, legene som skrev dem ut til hvem som helst, uansett om noen kom inn og sa; Å, jeg har skåret meg i fingeren, og legen sa; her ta noen av disse, da vil du føle deg bedre. Det vil kanskje være en gruppe som sitter her om 150 år fra nå som sier; «Ok, det var dere som drev handel med disse medikamentene, og nå må vi komme oss ut av dette.» Men tilbake til poenget. Hodebånd? Ja. Men hvis ikke det føles riktig, så bare se på utviklingen av sinnet over lang tid.

Så forrige måned snakket vi om disse hodebåndene, disse bankende lydene. Hvor mange har hørt det etter Shouden? Dette – *bang! bang!* -i sinnet. Det er der alltid. Det er alltid der, enten du tror at det er det eller ei. Det er der, dere har bare tunet dere ut av det. Det er alltid der, vel, en liten stund. Vi skal komme over det. Så vi hadde denne ganske interessante, stor samtalen forrige måned, og sa; «Ok, det var dere som på en måte begynte med alt dette med hodebånd, tidens mote, 'la oss tilpasse oss hverandre, la oss faktisk bære disse tingene', så det var dere som først måtte komme dere ut av det.» Dette hadde en stor påvirkning forrige måned, en *stor* påvirkning, men jeg ser dere har kommet tilbake for å få mer (litt latter). Her er vi.

Ok, og nå dagens spørsmål. Shaumbra Visdom, dagens spørsmål. Vi har snakket mye om sinnet og hjernen. Det er en liten forskjell her. Hjernene er den innretningen som befinner seg på toppen av hodene deres. Det er en elektromagnetisk, kjemisk innretning, denne hjernen som er i hodene deres. Vel, jeg bruker ordet «sinn», som egentlig er psyken. Det er på en måten den menneskelige ånden, den menneskelige intelligensen. Det befinner seg faktisk ikke i hjernen, tro det eller ei. Jeg bruker ordet «sinn», og for noen av dere, spesielt i noen av de tysktalende landene, er det til tider litt utfordrende, for «sinn» er det samme som, antar jeg, «spøkelse» eller «ånd». Men her er ånden av den menneskelige mentalitet.

Hjernene er simpelthen en prosessor. Hjernene er en fantastisk prosessor, og det er alt den er. Hjernene er veldig, bra, den vet hvordan den skal ta et vidt spekter av energi og bevissthet og redusere det. Hjernene kan ta opphøydhed og gjøre den til begrensning. Det er den *veldig* flink til- Så det er prosessoren, den sitter på toppen av hodene deres.

Sinnet er den tingen som kommer som et resultat av denne transformasjonen til det en kan kalle begrenset eller lavere bevissthet. Det er det dette sinnet har, og det er det dette sinnet gjør. Vel, vi skal gå mer inn på det om litt. Men spørsmålet jeg har til dere i dag, og Linda med mikrofonen takk. Klare?

Første spørsmål

LINDA: Det avhenger av spørsmålet (latter).

ADAMUS: (humrer) Er det noen andre som vil ta seg av mikrofonen i dag? (Mer humring). Spørsmål, og jeg snakker om sinnet her, den menneskelige, mentale psyken. Kom igjen.

LINDA: Kom igjen med hva?

ADAMUS: Finn noen (noen sier «whoa!», som respons til Adamus som på en måte føyer på Linda, litt latter).

Klar? Ah! Så, og jeg vil be dere om å ikke tenke på det, men heller føle inn i det, gnoste det. Hva er sinnets sårbarhet?

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

Vel, sinnet er veldig innkapslet, veldig begrenset, og her snakker vi om vanskelighetene med å komme seg ut av sinnet. Hvordan gjør vi alt dette uten å tenke, for det får dere bare enda mer ... men det er noen sprekker i egget, for å si det slik. Det er noen få bakdører inn til sinnet. Hva tror du det er?

SHAUMBRA 1 (kvinne): Det første som kommer til sinnet mitt ... (latter)

ADAMUS: Ja, ja! Der ser dere, det er vanskelig. Til og med vokabularet støtter sinnet.

SHAUMBRA 1: Det som er min fornemmelse, eller den beste måten jeg kan komme meg ut på, er å gå til ingentinghet.

ADAMUS: Gå til ingentinghet, ok.

SHAUMBRA 1: Så jeg tror at ingentinghet kan være en sårbarhet for sinnet.

ADAMUS: Ok. Lykkes du med å gå til ingentinghet?

SHAUMBRA 1: Det gjør jeg. Jeg lykkes ikke like bra med å bli værende der.

ADAMUS: Bli værende der, ok.

SHAUMBRA 1: Ja.

ADAMUS: Hva skjer når du er i ingentinghet? Hvorfor kan du ikke bare bli værende der?

SHAUMBRA 1: Jeg begynner å tenke på ting.

ADAMUS: Javisst.

SHAUMBRA 1: Og jeg er ikke en gang klar over det, og så blir jeg skikkelig sint for at jeg gikk ut (hun ler).

ADAMUS: Ja. Sinnet må fylle tomrommet.

SHAUMBRA 1: Ja.

ADAMUS: Det er det sinnet gjør. Det må fylle tomrommet. Det holder ikke ut ingentinghet.

SHAUMBRA 1: Akkurat.

ADAMUS: Sinnet forstår ikke at det aldri er ingentinghet, at det er ting utenfor det sinnet kan begripe. Så når du går til et sted av ingentinghet, er det ikke ingenting. Det er bare det sinnet ikke kan begripe. Så det åpner opp slusene, og fyller denne ingentingheten med så mye det på noen måte kan.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

SHAUMBRA 1: Ja.

ADAMUS: Tre ganger så mye som det normalt vil ha fylt dette rommet med. Så, hva skjer så? Du er i ingentinghet, plutselig er det en strøm av tanker, hva er det neste du gjør?

SHAUMBRA 1: Jeg skjønner at jeg tenker på dem, og jeg blir sint, og så går jeg tilbake til ingentinghet (hun humrer).

ADAMUS: Ja. Og så, etter at du går tilbake til ingentinghet, hva skjer da?

SHAUMBRA 1: De kommer tilbake igjen.

ADAMUS: De kommer tilbake igjen (hun humrer). Og hvordan ender alt dette i en av disse stundene med ingentinghet?

SHAUMBRA 1: Det kan ende på to måter. Den beste måten er når jeg kan være der en stund og det bare er en fullstendig lettelse. Det er det eneste stedet jeg virkelig har det bra akkurat nå. Eller jeg reiser med og gjør det sinnet ber meg om å gjøre (hun humrer.)

ADAMUS: Akkurat. Akkurat.

SHAUMBRA 1: Og det lager problemer og prøver å løse dem.

ADAMUS: Ja. Hva er det lengste du har vært i ingentingheten?

SHAUMBRA 1: Sannsynligvis bare noen få timer.

ADAMUS: Noen få timer, ok, og det var et lure-spørsmål, for hvis du er i ingentinghet, vil du ikke har noe begrep om tid, og det spiller egentlig ingen rolle. Nei, det er veldig vanskelig, og en kan ha korte øyeblikk med skjønnheten i ingentinghet, noe det faktisk ikke er, men sinnet vil fylle det opp. Og sinnet vil faktisk spille med deg en liten stund og si; «Ok, du er i ingentinghet en liten stund her – du later som om du er i ingentinghet – men følg med på hva som skjer om 47 minutter.»

SHAUMBRA 1: (ler) Ja.

ADAMUS: Jada.

SHAUMBRA 1: Ja.

ADAMUS: Og det fyller det opp igjen. Og da er det så forbannet frustrerende, og du liksom; «Hva gjorde jeg galt? Og må jeg dra av sted og sette meg på en fjelltopp i India og lære hvordan jeg skal gjøre dette?» Neida. Neida, for sinnene deres er fulle av den samme dritten. De sitter bare på en fjelltopp (hun fniser). Jada. Jada. Fint. Takk. Neste.

LINDA: Flere.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Hva er sårbarheten, åpningene, sprekken i egget? Hva er det?

LINDA: Ulli bønnfalt om mikrofonen.

ADAMUS: Å, ja, det så jeg Linda.

ULLI: Det første som kom opp, var energiene fra andre folk, men jeg vet ikke om jeg forsto spørsmålet når ...

ADAMUS: Jada. Så du er fanget i sinnet, det er et fengsel i sinnet, og sinnet vil gjerne ha deg til å tro at du ikke kan komme deg ut av fengselet, aldri.

ULLI: Ok. Ok.

ADAMUS: Du er fanget der. Du er sinnets slave.

ULLI: Jada.

ADAMUS: Men jeg kan fortelle deg at det finnes en vei ut. Hva er den veien? Hva er sprekken i det mentale systemet? «Hva er revnen i matriksen?» sier Cauldre til meg.

ULLI: (nøler) Å, vanskelig spørsmål.

ADAMUS: Å få et sjokk? (Adamus humrer).

ULLI: Um ... (hun nøler)

ADAMUS: Du er fortapt. Du tenker for mye på det.

ULLI: Ja.

ADAMUS: Det kommer spontant. Det bare, du bare sier det, og så er det en del av deg som vil si; «Å, det høres veldig sprøtt ut.» Eh, du er sprø til du ikke er det lenger.

ULLI: Ja.

ADAMUS: Ja.

ULLI: Det første som kom, var at noe fra utsiden krasjer på innsiden.

ADAMUS: Ok. Noe fra utsiden krasjer. Ok. Vil du det?

ULLI: Ja, hvorfor ikke?

ADAMUS: Hvorfor ikke, ok.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ULLI: Jeg kan leve gjennom det, slippe det gjennom. Jada.

ADAMUS: Det er på en måte noe fra utsiden. På en måte. Jeg mener, du nærmer deg. Du er på sporet. Du forstår, hvis du bare hadde gått med den første, sprø tanken (hun ler). Jada, jada. Fint. Takk. Et par til. Hva er denne sårbarheten?

LINDA: La oss spørre en sprø Shaumbra psykolog.

ADAMUS: Å, fint, fint. Hva er sprekken i egget, revnen i matriksen?

JULIE: Vitenen. Det er bare denne vitenen om at du bare vet det. Og du vet ikke at du vet, at du vet at du vet. Du bare er der.

ADAMUS: Ok, vel, du sitter her i dyrehagen, i sinnet ditt, og du vet at du vet. Ok, men hvordan kommer du deg ut, går utover sinnet.

JULIE: Det er dagens spørsmål.

ADAMUS: Ja (de ler). Hva ville du har sagt til en av klientene dine?

JULIE: Jeg ville så definitivt ha snakket om følelsen av ... det er bare et 'ja' eller det er bare en følelse av at du vet, og du kan ikke engang forklare det.

ADAMUS: Akkurat. Akkurat.

JULIE: Så det er ...

ADAMUS: Dette gjør ikke så veldig mye bra for den sprø klienten din (de ler).

JULIE: Nei, nei!

ADAMUS: De liksom; «Hva er det hun snakker om?»

JULIE: Jeg vet, for når du snakker om hjertet eller – det kan bli veldig mentalt.

ADAMUS: Javisst, sinnet vil gjøre hjertet til ... jada, sinnet er dyktig til å gjøre det.

JULIE: Så det er visdom som er gnosten vår.

ADAMUS: Riktig.

JULIE: Og det er så visst mange folk som har hatt opplevelsen av å vite noe og fulgt det, og vite det og ikke fulgt det.

ADAMUS: Ja.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

JULIE: Og en kan så definitivt sammenligne hvor bra det går med disse to opplevelsene.

ADAMUS: Mm hmm. Jada, men mange ganger har en viten, og en følger den, og sinnet hopper inn, ler og ler og sier; «Ok, jeg lar dem late som om de følger noe, men det kommer til å være en blindvei.»

JULIE: Mm hmm.

ADAMUS: Og det er en av frustrasjonene. Det var dette jeg foreleste om for de Oppstegne Mestrene i dag tidlig. Det er veldig mange spirituelle lærere på planeten, men de jobber fra inne i sinnet, og dere kommer aldri ut. Å, dere kan si. «Ok, vi skal grave en tunnel dypt under det fengselet, gå utover sinnet», og så ler bare sinnet og sier; «Jada, når du kommer frem fra den tunnelen, er du likevel i fengselet, uansett hva.» Det er en utfordring.

JULIE: Mm hmm.

ADAMUS: Det er en stor utfordring. Fint. Et par til. Vi har virkelig visdom ...

LINDA: La oss prøve en ungdom.

ADAMUS: ... du siler ut.

LINDA: La oss prøve ...

EMILY: Jeg tror at sinnet bare har fortiden som sitt referansepunkt. Så hver gang jeg føler at jeg har skapt noe nytt som er ute av mønstrene mine, har det vært noe som sinnet aldri ville trodd var mulig basert på de tidligere opplevelsene mine. Og da overgir ikke sinnet seg, men de større delene av meg blir – jeg tror mer i de større delene av meg.

ADAMUS: Mm hmm. Og sinnet vil fremdeles lure deg. Sinnet, det er liksom – det er faktisk ganske så fascinerende, for det vil likevel lure deg. Det vil gi deg litt løpestring, og det elsker virkelig å gjøre det med folk på den spirituelle veien. Det vil gi deg litt løpelinje, «Ja, du er på den spirituelle veien. Forsett å lete. Fortsett å lete.» Men alt er inne i sinnet, og du kommer aldri ut, og igjen, selve formålet med forelesningen min i dag tidlig – jeg skulle hatt en kopi av den og sendt den til dere (Adamus humrer). Det var en briljant forelesning (litt latter). Men jada, sinnet vil fortsatt leke leker. Så, har du vært i stand til å gå utover sinnet?

EMILY: Jeg tror (tenker) jeg har vært i stand til ...

ADAMUS: Vi burde sannsynligvis stoppe her når du sier; «Jeg tenker». Det går på en måte imot hele greia.

EMILY: Min ide om hvem jeg er har forandret seg.

ADAMUS: Ja.

EMILY: Derfor tenker jeg ... (de ler)

ADAMUS: Vel, jeg vil at dere skal observere sinnets briljans. Sinnet er ikke noe dårlig, men det er likevel alt det trenger i seg selv. Det har så absolutt alt det trenger i seg selv. Så igjen, sinnet vil ha deg til å tro; «ja, jeg har forandret identiteten min, og jeg har hatt en utrolig vekst», og sinnet sier; «Det er så morsomt, for du er fremdeles i sinnet.» Sinner sier; «Jeg skal leke en lek med deg. Vi skal late som om du utvikler deg og blir mesterlig, og at du er på denne søken, og at du forandrer identiteten din», men du er likevel i sinnet. Det er en stor institusjon. Den er enorm, og akkurat når du tror at du har forlatt sinnets eller hjernens korridor, er du bare i en annen vinge av institusjonen (hun ler). Og det er veldig frustrerende. Jeg mener, det er så absolutt frustrerende.

Vel, bruk en liten stund til å føle forskjellen mellom det å *tenke* at du gjør fremgang – alle dere – dere *tenker* at dere gjør fremgang, men det gjør dere ikke. Dere er i denne labyrinten, og dere oppdager at labyrinten ikke bare er et nivå som dette, det har sine opp og ned. Du er i denne labyrinten, og du sier hele tiden til deg selv; «Jeg gjør virkelig fremgang, for jeg jobber hardt. Jeg har kommet langt. Jeg er ikke lenger på nivå en, jeg er på nivå fem». Nivå fem i hjernen. Jeg mener, du er der fremdeles. Vel, versus vitenen din.

Der er denne verkende delen i dere alle. Det kalles for viten, og vitenen deres sier også; «Jeg er fremdeles i sinnets institusjon. Jeg befinner meg fremdeles på bakken. Jeg har ikke dratt. Jeg har kanskje åpnet noen få vinduer og dører,» men vitenen sier liksom; «Du har ikke dratt enda. Du er fremdeles der. Du er bare i en annen avdeling, og du er eldre og trettet og du er mer frustrert, men søren, vi har det moro, har vi ikke?» (Litt latter). Fint. Alt dette er effekten av hodebåndene. Hmm! Elsker dere ikke det dere skapte? (Adamus humrer) Jeg hadde det ikke.

En til, og så går vi videre med neste spørsmål. Det er forresten utrolig mye visdom – takk, takk – det er utrolig mye visdom som er her i dag. En til. Hva er sprekken i egget?

MARY SUE: Vel, du har gitt oss et hint, og det er distraksjon.

ADAMUS: Ja.

MARY SUE: Å sovne fungerer for meg.

ADAMUS: Ja. Men jeg skal fortelle deg en hemmelighet. Å sovne ... eh, jeg skal si det senere.

MARY SUE: Nei, kom igjen.

ADAMUS: Jeg vil holde det hemmelig. Å, jeg skal fortelle deg det nå. Ok. Du har disse drømmene om natta, ikke sant? Og i drømmene løper du mye og leter og er frustrert. I drømmene prøver du å komme deg ut av sinnet, men du treffer på disse blindgatene. Du er fremdeles i hjernens og sinnets institusjon.

MARY SUE: Selv om du ikke husker dem?

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Husker du de frustrerende drømmene dine? Du leter etter noe. Du har gått deg vill i skogen. Du er i en forsamling uten klær (litt latter). Å, det er en annen form for drøm (hun ler). Jeg kanalisierer deg!

MARY SUE: Det var jeg ikke klar over! (De ler).

ADAMUS: Ja, mhm!

MARY SUE: (ler) Ok.

ADAMUS: Så jeg er sikker på at det ikke er så mange av dere som har hatt disse frustrasjonene «prøve å finne noe» drømmer, du har gått deg vill i skogen. De er alle ...

MARY SUE: Å, jeg har hatt drømmer der jeg leter.

ADAMUS: Ja. Du har gått deg vill. Du er i en fremmed by et eller annet sted. I drømmene dine prøver du å komme deg ut av dette galehuset (Adamus humrer), institusjonen.

MARY SUE: Ok. Og så er en annen vei eller aveny fantasi?

ADAMUS: Fantasi. Ah! Ok. Men sinnet er virkelig vanskelig. Sinnet vil si; «Ok, javisst. Bruk fantasien din, og jada, la oss gå utover grensene i sinnets institusjon. La oss gå dit ut. Vil bryter oss ut av fengselet. Nå ingen følger med, sniker vi oss ut hoveddøra og løper som bare det.»

MARY SUE: Det er hvis du lager noe logisk i fantasien din.

ADAMUS: Ja, ja.

MARY SUE: Men hvis du bare forestiller deg ting og ikke prøver å tolke dem, vil det likevel ...

ADAMUS: Vel, bare for historiens skyld.

MARY SUE: Å, ok. Beklager, jeg skal ikke forstyrre historien din! (Hun ler).

ADAMUS: Så du forestiller deg; «Ok, jeg har brutt meg ut av institusjonen, og, åh, hurra for meg», og så forstår du plutselig; «Faen ta, jeg er fremdeles i institusjonen. Det er bare utseendet som har forandret seg, og handlingene, men jeg er her fremdeles. Hvordan kommer jeg meg noensinne ut?

MARY SUE: Ok, en annen mulighet.

ADAMUS: «Jeg må være sprø som prøver å komme meg ut, for, ja, dette er det gode livet. Det er dette det er meningen at jeg skal gjøre, og jeg burde bare glede meg over maten her på institusjonen, og jeg burde glede meg over alle de andre innsatte her (litt latter). Selv om jeg helst vil kvele dem alle. Men det må være noe galt med meg, for jeg har lyst til å kvele alle andre som er her inne.» (mer latter). Alle sammen.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

MARY SUE: Ok.

ADAMUS: «Jeg må være sprø. Gi meg litt mer medisin doktor, vær så snill.»

LINDA: Hurra for deg.

MARY SUE: Enda en som ...

ADAMUS: Kom igjen.

MARY SUE: ... går sammen med distraksjon er abstraksjon.

ADAMUS: Ok.

MARY SUE: Og den er veldig ekspansiv, for en går til steder en ikke ville ha gått uten abstraksjon (trekke sammen).

ADAMUS: Der er avdelinger i institusjonen som gjenstår å utforske (litt latter). Og jeg får dette til å høres fryktelig ut, og det er det på en måte, det er det. Det er det. Så hvordan vet du om du egentlig har gått utover versus at det bare er sinnet som leker en stor, gammel lek med deg?

MARY SUE: Ok, for meg er det når jeg kan lukke øynene og jeg ser alle disse tingene som skjer med meg, og jeg vet ikke om hva det er, og jeg bryr meg ikke.

ADAMUS: Ja, ja. Hva er det som skjer med deg når du lukker øynene?

MARY SUE: Jeg bare ser ting. Jeg bare ser – jeg mener, det går veldig fort.

ADAMUS: Ja.

MARY SUE: Jeg vet ikke ...

ADAMUS: Hvilke ting? Jeg mener, ser du, du vet, epler som flyter rundt i lufta? Ser du hester som galopperer rundt i landskapet?

MARY SUE: Jeg ser former.

ADAMUS: Uh huh.

MARY SUE: Jeg ser steder jeg ikke vet hvor er.

ADAMUS: Akkurat, akkurat. Akkurat.

MARY SUE: Jeg ser ...

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ser du meg?

MARY SUE: Det gjør jeg ikke. Jeg ser ikke folk.

ADAMUS: Vel, da er du fremdeles i sinnet (latter).

MARY SUE: Jeg ser ikke folk.

ADAMUS: Du ser ikke folk. Vel, vær takknemlig for det.

MARY SUE: Ok.

ADAMUS: Men spørsmålet er, og dette er et veldig godt spørsmål å utforske utenfor sinnet.

MARY SUE: Ok.

ADAMUS: Hvordan vet du at du ikke fremdeles befinner deg i institusjonen? Hvordan vet du at de ikke bare har malt veggene og byttet ut teppet?

MARY SUE: Vel, jeg sette pris på muligheten til å lære hvis jeg fremdeles er der inne, men ... ja.

ADAMUS: Ja. Så, men du vet. Hvordan vet du om du fremdeles befinner deg i institusjonen?

MARY SUE: Hvis ting ser kjente ut. Dersom jeg bekymrer meg om hvordan jeg ser ut eller hva jeg gjør eller hva folk tenker om meg, da er jeg så definitivt i institusjonen.

ADAMUS: Ok.

MARY SUE: Hvis jeg utforsker ting, du vet, som et bilde. Jeg elsker å trekke ut av det og trekke det sammen til hva det måtte være, og jeg tenker at ... (litt latter fra publikum, de sier «åhh!») hvis jeg ser på noe – jeg vet at jeg gjorde det. Hvis jeg ser på noe som er kjent, føler jeg at jeg er i sinnet.

ADAMUS: Ok.

MARY SUE: Hvis jeg ser etter ting som ikke er kjente.

ADAMUS: Ok, ja. Jeg vil si at du fremdeles er i sinnet.

MARY SUE: Ok. Den tar jeg.

ADAMUS: For så begynner du å diskutere – og dette handler ikke bare om deg, det gjelder alle. Du begynner hele denne interne dialogen og debatten; «Er jeg? Er jeg ikke? Er jeg kraftfull nok til at jeg kan gå utover? Eller er jeg fremdeles fastlåst i den og bare skaper et annet utseende, men det er det samme gamle stedet?»

MARY SUE: Ok.

ADAMUS: Og jeg skal fortelle deg – takk – og jeg skal fortelle deg forskjellen. Hvis du tenker på det, lurer på «Vel, er jeg egentlig utover sinnet?» Da er du fremdeles i sinnet.

Hvis du har en lengsel, en dyp lengsel, vitenen om at det er noe annet utover, noe annet der ute, noe du ikke har opplevd enda, så er du fremdeles i sinnet, men du leker ikke en lek med deg selv om at du er ute av sinnet. Når du har denne dype lengselen og sier; «Jeg vet at det er noe mer». Hvis denne lengselen fremdeles er der, betyr det at jada, du er fremdeles i sinnet, for hvis ikke ville den lengselen vært borte. Denne lengselen. Jeg vet at dere alle har den, denne lengtende følelsen, denne lengselen – kall det for hva dere vil – om å vende tilbake til dere selv. At lengselen skal bli virkelig igjen. Lengselen etter *Deg*. Du er fremdeles i sinnet. Når lengselen ikke er der lenger, da har du gått utover. Da er der en utrolig realisering, vitenen, fullstendigheten, gnosten i ting.

La oss puste godt og dypt på det.

Sprekken i egget. Denne bakdøra, fluktruten. Dere vet, sinnet er noe fantastisk. Det er det virkelig. Dere bidro til å designe det til det som det er. Det er noe fantastisk, og det er stramt og det har blitt strammere. Det har blitt mer kontrollerende. Dere snakker om det som om det er fremgang i kulturer og sivilisasjoner, og at folk blir mer intelligente enn noensinne, og langt utover, dere vet, slik menneskene var for 500 år siden, men egentlig ikke. De har bare kommet mer inn i sinnet, kommet mer inn i hjernen.

Så det er en sprekk i egget, og det er dette vil skal utforske, og dere vet at dere fremdeles er i det så lenge denne lengselen er der. Dere vet at når dere har gått utover, så er denne lengselen tilfredsstilt, når der er ren viten, og dere ikke trenger å spørre eller fundere i sinnet, dere må ikke si; «Vel, jeg hadde en time med ingentinghet, så gikk jeg utover?» Sannsynligvis ikke.

Andre Spørsmål

Så før vi går videre, må jeg stille enda et spørsmål. Alt knytter seg til dette.

Jeg snakket om hodebånd, og igjen, enten det er en metafor eller det er virkelig, så spiller det egentlig ingen rolle, for dere er i sinnet. Dere er der. Og det var ikke nødvendigvis noe dårlig. Det er bare dårlig når dere prøver å komme dere ut av det og det virker som om dere ikke finner veien, når dere har disse endeløse drømmene om natta om at dere har gått dere vill i skogen. Det er simpelthen en drøm om å ikke være i stand til å komme seg ut. Når dere fremdeles har denne dype lengselen; «Vær så snill gud, det må være noe mer. Jeg vet at det er noe mer, men jeg vet ikke hva det er eller hvordan jeg skal komme meg dit.

Men når alt det er sagt, hva var skjønnheten, fordelene med hodebåndene, med sinnet? Hva var skjønnheten? For det var ikke et feilgrep. Det var ikke et feilgrep. Det bare føles slik av og til, men det var ikke et feilgrep.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

Så dette er virkelig Shaumbra Visdom; Hva godt kom ut av det i Atlantis og frem til nå, hodebåndene, det å være i sinnet, være i begrensning? Hva er mysteriet og skjønnheten i det? Dette er stort, så vær så snill Linda, velg med omhu. Og ikke tenk for mye. Og ikke bry dere om jeg spiser litt fruktsalat.

CAROLE: Vel, jeg lurer på om det har ...

ADAMUS: Jeg burde fått noen nøtter i den slik at det passer med det vi gjør her.

CAROLE: ... noe å gjøre med dyp pust?

ADAMUS: Dyp pust.

CAROLE: Vel, du sier at vi skal puste dypt, og det får sinnet til å forsvinne.

ADAMUS: Akkurat. Men hva var skjønnheten i alt dette med å gå inn i sinnet, dykke så dypt inn i det, gå inn i fengselet? Hva var skjønnheten ved det?

CAROLE: Vel, det var mer sosialt ... du vet, folk ble mer sosiale.

ADAMUS: Ville du ha gjort dette for å få mer menneskelig konversasjon?

CAROLE: Vel, bare være i kjærlighet ... føle ...

ADAMUS: Kjærlighet? Det er jeg ikke med på. Det vil jeg redigere bort fra opptaket (Adamus humrer). Du bare, du ga meg – du gir meg bare søppel akkurat nå. Beklager.

CAROLE: Ok.

ADAMUS: Og jeg forstår hvorfor, for du er veldig i hjernen. Det er fantastisk. Da du fikk mikrofonen, gikk du – *kvekk, kvekk* – rett dit inn.

CAROLE: Men hadde ikke hjertet noe å gjøre med dette? For det er ...

ADAMUS: Nei, nei. Hjertet kontrolleres av sinnet.

CAROLE: Oh, ok.

ADAMUS: Ja, hjertet kontrolleres bokstavelig talt av sinnet. Hjertet, emosjonene deres – de er fullstendig kontrollert av sinnet. Eh, det er derfor folk – «la oss gå til hjertet» - dere går bare til en myk del av hjernen. Det er alt dere gjør (litt latter). Jeg mener det seriøst. Seriøst. Det er et av de største bedragene, de største bedragene rundt omkring (mer latter). Jeg er en Oppsteget Mester! De hadde en stående begeistret hyllest som varte, jeg vet ikke, 30 minutter i dag i Klubben for Oppstegne Mestere på grunn av briljansen min, og så får jeg mikrofonene kastet på meg? (Mer humring).

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

Alle disse hjerte-greiene er et fullstendig bedrag fra sinnet. Det gir dere litt feel-good, ti minutter om dagen, kanskje i to dager; «Å, jeg har en emosjon. Jeg føler meg elsket, og jeg føler meg lykkelig.» Det er et bedrag! Jeg beklager, men hvem her har vel ikke opplevd det, «Å, jeg har en emosjon», og så krasjer dere neste dag. Dere ligger i senga, dere gråter, og dere roper på meg! Dere sier; «Å, jeg vil ha mere emosjoner.» Det er slik at *jeg er lei av emosjoner*. Emosjoner er av sinnet. De er ikke virkelige. De er ikke virkelige. De er en fabrikasjon. De er løgner fra sinnet for å gjøre dere lykkelige.

LINDA: Vel, hvordan skjelner en mellom emosjon og følelse? Jeg sier det her og nå.

ADAMUS: Ga Linda deg mikrofonen?

LINDA: Emosjon og følelser. Jeg mener, hvorfor – du bare kaster dem i den samme bøtta.

ADAMUS: Nei. Nei, følelser er veldig annerledes. Følelser er virkelige sanser, de 200.000 englesansene som dere ikke bruker. Emosjoner er de menneskelige tingene som kommer fra sinnet. Sinnet fant opp, det kopierte, eller prøvde å kopiere, det laget en billig imitasjon av – virkelige sensuelle følelser, og de har dere ikke hatt på veldig lenge. Dere har egentlig ikke – en *virkelig* følelse. Dere får det på en måte av og til, litt følelse, men dere forholder dere fremdeles til emosjoner, og de kommer fra sinnet, og de er kunstige. De er liksom – hva er det dere bruker i stedet for sukker i det dere drikker? Dere bruker disse kjemikalierne. Det er på en måte det samme; «Vel, du vet, det er ikke så bra med sukker, så vi skal gi dere kjemikalier som er skikkelig dårlige.» Og de er ikke virkelige.

Men det var dette jeg fortalte til de Oppstegne Mestrene i dag. Jeg sa; «Når dere drar til de som kanalisere dere, til lærerne og dere jobber med dem når det gjelder dette, og alle har fred, kjærlighet og enhet – *spyt!!!* – og jeg håper at de blir sinte på meg. Jeg *håper* at jeg ristet opp i det. Enhet er den største løgneren fra sinnet, like ved siden av emosjoner. Enhet; «La oss alle gå tilbake til enhet.» Det er som å si; «La oss glemme alt det vi har gjort, og gå tilbake til Atlantis og bli ett igjen.» Nei! Dere er suverene vesener. Dere skal ikke bli ett. Enhet er et bedrag, og alle som underviser om det – (Adamus humrer). Cauldre vil stoppe meg, men jeg er sterkere! (Latter). Jeg er en Oppsteget Mester. Jeg sier det – alle som underviser om enhet er fulle av makyō! (Mer latter). De er i sinnet. De lærer virkelig bort dritt på denne planeten. Hvorfor tror dere at planeten ...

LINDA: Ikke kom med noen navn.

ADAMUS: Å, kom igjen, vær så snill, la meg få si navnene (latter). Nei, nei, nei. Så hvor ...

CAROLE: Hva er fordelene med båndet?

ADAMUS: Fordelene med båndet?

CAROLE: Kjærlighet, den falske kjærligheten eller hva det nå er du snakker om.

ADAMUS: Emosjoner.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

CAROLE: Ja.

ADAMUS: Så tror du det er en fordel?

CAROLE: Vel, kanskje.

ADAMUS: Wow, jeg vil gjerne selge deg en bil (mer latter). Fint. Og dette er imidlertid tøft. Det er tøft. Det er ikke lett, så jeg vet at du er frustrert. Du har sannsynligvis lyst til å kvele meg akkurat nå.

CAROLE: Nei, nei.

ADAMUS: Men det er bare en emosjon. Det er falskt. Det er ikke virkelig (latter). De virkelige følelsene dine er at du har lyst til å gi meg en god klem (hun rister på hodet). Ikke så veldig (mer latter). Ok.

Neste. Kom igjen. Dette var ikke et feilgrep. Hodebåndene var ikke et feilgrep. Det kan det til tider ha virket som, men det var en skjønnhet i dem. Det var noe vi gjorde, dere gjorde. Hva var det?

GARY: Delte oppfattelse.

ADAMUS: Delte oppfattelse. Det er korrekt. Det er noe av det. Og ... hvor er Linda når vi trenger henne?

LINDA: Hun er her!

ADAMUS: Vel, jeg forventet at du skulle være der (litt latter). Delt oppfattelse. Fellesskap. Fellesskap, noe dere ikke hadde, som førte til alt dette med enhet, som på en måte ble tatt litt for langt. Fellesskap. Vi kunne dele opplevelser, og det er en skjønnhet i det. Jada, bra.

En del av det, grunnen, er fordi – igjen, før vi kom til Jorden, var det de spirituelle englefamiliene, det var en masse kamper, en masse frem og tilbake. Men nå hadde dere kommet hit ned, og med hodebåndene ble dere alle like. Dere ble alle like. Og det er en del av å forstå opplevelsene i englerikene. Over her! (Latter). Ok. Den var god. Linda, mikrofonen.

LINDA: La meg se.

ADAMUS: Ok, hva mer?

LINDA: Undersøkende sinn vil vite.

ADAMUS: Det var en skjønnhet i det.

LINDA: Ok.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

DAVID: (renser halsen) Uhm ... (renser halsen igjen)

ADAMUS: Tenker.

DAVID: Ja.

ADAMUS: Ja.

DAVID: Jeg tenkte.

ADAMUS: Jada. Vil du at Linda skal distrahere deg? Jada (de ler). Se på henne – hva i all verden har du på føttene? Boots, sko, jeg er ikke sikker.

DAVID: Hoo-wah!

ADAMUS: Ja, slikt har jeg ikke sett siden det 17 århundret (latter). Så det er en distraksjon for David.

DAVID: Ja, det var en opplevelse.

ADAMUS: Hva godt kom det ut av dette? Hvilken visdom fikk du og atlanterne når det gjaldt alt dette med hodebånd og som du nå begynner å skjønne?

DAVID: Vi gikk inn i begrensning.

ADAMUS: Vel, det skal være sikkert. Det var det som skjedde. Men hva – liker du det?

DAVID: Nei, men det er gaven, å endelig ha kommet en lang vei der det ikke lenger er noe som passer oss, og vi kan forandre og velge annerledes.

ADAMUS: Ja. Jeg skal definere det litt annerledes, og Linda, så må du løpe som bare det å skrive ned dette. Jeg skal definere ... ta mikrofonen! Ellers bare fortsetter han å snakke (latter når Linda løper frem og tilbake).

SART: Fortere! Fortere!

ADAMUS: Gå inn i begrensning, hvorfor? (Noen sier «opplevelse»).

LINDA: Hva var det?

ADAMUS: Opplevelse. Så absolutt, opplevelse. Jeg Er bryr seg ikke. Jeg Er liksom «Jøss! Det er noe mer. Hallo menneske! Hvorfor drar du ikke dit ned og blir skikkelig begrenset, og så lar meg få vite hvordan det var? Jeg blir værende her i min storhet, men du drar dit ned.» Det var fordi det kan. Det kan gå inn i begrensning. Og dere må føle dette, ikke tenke det, men Jeg Er vil vite, føle og oppleve *alle* potensialer. Ikke bare hyggelige potensialer, ikke bare stor potensialer, men alle potensialer, selv potensialer for fullstendig atskillelse. Absolutt. Jeg mener, her er du – gå inn i Jeg

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

Er-heten din en liten stund. Ok, her er du i Jeg Er-heten din, «Jøss, ville det ikke være fascinerende å oppleve fullstendig atskillelse til det punkt da du ikke en gang husket meg? La oss prøve det. La oss sette på noen hodebånd og gjøre det.»

Så, atskillelse fordi det kan. Begrensning for opplevelsens skyld. Det er en del av det. Hva mer? Hva annet godt kom ut av det? Det er en stor en. Det er som en stor elefant i rommet. Den bare står der.

SHAUMBRA 2 (kvinne): Fungere i det fysiske.

ADAMUS: Fungere ... jada.

SHAUMBRA 2: Være i stand til å håndtere tettheten.

ADAMUS: Men måtte det være så ekstremt med sinnet og hjernen? Jeg mener, kunne dere ikke ha gått inn i det fysiske, du vet, uten å bli – latt inngangsdøra stått åpen, slik at dere i det minste kunne komme dere tilbake?

SHAUMBRA 2: Nei.

ADAMUS: Nei.

SHAUMBRA 2: Nei.

ADAMUS: Ok. Så det hjalp dere til å være i det fysiske?

SHAUMBRA 2: Ja.

ADAMUS: Hvordan i all verden skal dere komme dere ut?

SHAUMBRA 2: Vel, jeg antar vi kan begynne slik (hun ler og begynner å ta av seg sjalet).

ADAMUS: Døden betyr ikke at en kommer seg ut av det fysiske. Ikke nå lenger. Det pleide å være slik, men døds-billetten fungerer ikke slik lenger. En drar rett tilbake igjen.

SHAUMBRA 2: Ja.

ADAMUS: Jada (hun ler). Er det ikke fryktelig? Jada. Så hvordan skal du komme deg ut av det fysiske?

SHAUMBRA 2: (nøler) Overbelaste sinnet.

ADAMUS: Ooh.

SHAUMBRA 2: Ja, jeg mener, hvorfor ikke?

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ja.

SHAUMBRA 2: Jeg er veldig nær å overbelaste det uansett, så jeg kan kanskje like godt ...

ADAMUS: Sinnet liker faktisk det.

SHAUMBRA 2: Bra.

ADAMUS: Nei, du kan prøve å overlaste så mye du vil, og sinnet sier; «Kom igjen, jeg blir større. Jeg blir mer ekspansivt».

SHAUMBRA 2: Vel, det tror kanskje at det blir. Jeg tror at sinnet har begrensninger, og en kan gå så og så langt, men så, hvis en legger til litt til, vil det eksplodere.

ADAMUS: La meg si det på denne måten. Sinnet er – hvordan skal jeg si det – sinnet kan være i en begrensning som aldri tar slutt, en ubegrenset begrensning. Med andre ord, det kan skape, det kan virkelig gå vidt og bredt. Det kan skape flere korridorer, flere vinger, flere avdelinger av sinnets institutt, men det er fremdeles sinnet. Det kan bli skikkelig stort i sine begrensninger.

SHAUMBRA 2: (ler) Jeg tror deg på ditt ord.

ADAMUS: Takk (de ler). Det jeg sier her, er at sinnet ikke har noen begrensninger når det gjelder begrensning. Det vil fortsette å gjenskape seg selv for å legge til rette for enda flere begrensninger. Så sinnet kan gi deg en hel masse begrensninger, og du sier; «Å nei, nei. Jeg er veldig mett. Jeg har fått nok.» Og sinnet vil si; «Å nei. Vi lager plass til alt dette. Det er bare mer begrensning.» Fint. Så jeg er ikke helt sikker på hva vi skal skrive på tavla her, men, eh, bare skriv «fysisk».

LINDA: Fysisk?

ADAMUS: Ja. Gi mikrofonen til noen annen, og skriv så ordet «fysisk», så løper du tilbake (litt latter). Ja. Hva er skjønneten i alt dette?

MERIKA: Kanskje å gå inn i massebevissthet?

ADAMUS: Gå inn i massebevissthet. Er det moro eller?

MERIKA: Det er ikke moro, men det har kanskje en funksjon.

ADAMUS: Ja. Det er på en måte det David sa, fellesskap.

MERIKA: Ja.

ADAMUS: Evnen til ...

MERIKA: Hypnose.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Enheten – «La oss eksperimentere med det» - men jeg skal gi deg et hint. Hvis vi eksperimenterer med enhet og fellesskap – vi ser alle likedanne ut, oppfører oss på samme måte, snakker på samme måte- hva lærer en egentlig av det? En stor ting. Det begynner med en «S».

MERIKA: Det begynner med en «S».

ADAMUS: «S», og det er ikke skitt, jeg mener ... (latter), jeg kanaliserte en av dere.

MERIKA: Det er selv-, noe med selv (hun ler).

ADAMUS: Suverenitet. Suverenitet.

MERIKA: Suverenitet.

LINDA: Ohhh!

ADAMUS: Suverenitet.

MERIKA: Oh, ja.

ADAMUS: Så en av de store gavene i alt dette, disse hodebånd-greien, være i sinnet, fellesskap, massebevissthet, «vi er ett» - ikke – alt dette, det var en strålende måte for å hjelpe dere til å til slutt realisere suvereniteten deres. Det var på en måte en merkelig sprø måte for å gjøre det, men det var som om «la oss fornekte suverenitet, la oss eliminere suverenitet, slik at vi til slutt setter pris på det», for denne reisen – egentlig helt fra dere stilte dette dumme spørsmålet «Hvem er jeg?» - alt har handlet om å komme til suvereniteten deres. Det er det hele. Så la oss dempe disse lysene litt. De blir blendet der nede, de vil legge seg til å sove igjen.

Så skjønnheten ved hodebåndene, den ultimate skjønnheten ved hodebåndene, på en måte som kanskje ikke kunne ha blitt gjort på noen annen måte, var å komme til suverenitet, forstå ut fra å ha vært i Borgen, i massebevissthet, innstengt i sinnet, hva sann suverenitet er. Det var skjønnheten, og det har tatt oss fra Atlantis til nå å virkelig begynne å forstå dette. Det er gaven i Huset til Shaumbra, en av mange gaver, men den gaven dere kommer til å gi tilbake til denne planeten – suverenitet. «Jeg Er den Jeg Er. Å, jeg har vært i den andre enden av spekteret, der jeg har vært innelåst i hjernen, plassert i institusjonen sammen med andre fanger, og blitt fortalt 'prøv å ha det bra'. Men jeg forsto endelig hva suverenitet er. Jeg Er den Jeg Er.

Vel, føl litt inn i det. Med hodebåndene og massebevisstheten og alt det der, og dere begynner å forstå suvereniteten deres, enheten i dere, unikheten deres, sjelen deres, forestill dere nå at dere opplever alt dette. Forestill dere hvordan Jeg Er fryder seg. Den vet noe, har visdommen om noe den aldri før visste – suverenitet. «Jeg Eksisterer. Jeg er et suverent vesen. Jeg er også Gud.»

Vel, det virker kanskje som en lang og grusom vei, med alt dette med hodebåndene og gå inn i hjernen, ikke vite hvordan en skal komme seg ut og alt annet, men det skjedde egentlig i et glimt av tid. Det har egentlig vært litt av en opplevelse, og nå kommer dere til suverenitet.

Hjerne versus sinn

Jeg har ikke svar på spørsmålet deres enda; «Hvordan kommer vi oss ut, hva er sprekken i egget, hva er revnen i systemet?» Vi kommer til det om litt, men før vi gjør det, vil jeg snakke litt mer om, vel, la oss snakke om hjernen. Jeg skal få dem til å få opp et bilde på skjermen, noe jeg ba Cauldre om å finne frem i dag tidlig, og spørsmålet når dette bildet kommer opp på skjermen er; «Hva er galt med dette bildet?»

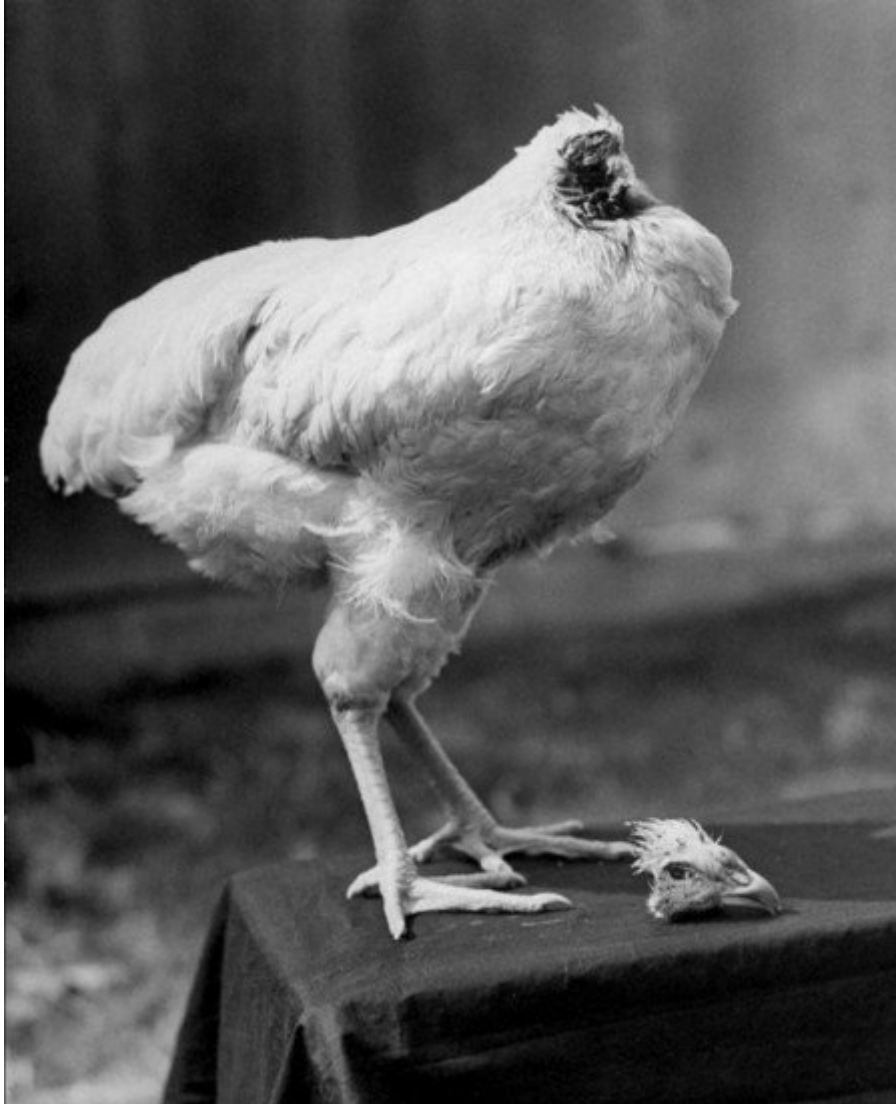
(Pause mens bildet kommer opp)

Hva er galt med dette bildet? Noen som ser det? (Noen sier «hodeløs»). Det er en hodeløs kylling. Vel, det er en sann historie. Jeg ba Cauldre om å finne den frem, for jeg vil bruke den som et eksempel i dag.

Dette er Mike, den hodeløse kyllingen. Det var en virkelig kylling, Mike var på en gård i Colorado i 1945. Og bonden gikk ut for å hente middag, for dere vet, før åpnet de ikke bare døra på fryseren eller dro til kiosken. De dro ut på marka og hentet en kylling som Mike og en øks, og kuttet hodet av.

Vel, bonden hadde tatt seg noen drinker den dagen, og gikk ut for å kutte av hodet, og han kuttet det ikke av helt på den måten han vanligvis gjorde. Hodet falt av – hvis du går til neste bilde her (et bilde med Mike som står ved siden av hodet sitt kommer frem, noen sier «Åhh!» og Adamus humrer).

Dette er en sann historie. Hodet falt av, og bonden visste ikke helt hva han skulle gjøre. Han la merke til at Mike fremdeles løp rundt, og han tenkte for seg selv på en litt sadistisk måte; «Jeg lurur på hvor lenge dette vil vare?»

Neste dag gikk han ut, og Mike gikk fremdeles rundt. Og neste dag går Mike fremdeles, og bonden tenkte; «Vel, hva om jeg mater Mike? Hva om jeg bruker en liten øyedråpeflaske og litt ...» - Jeg vet ikke hva de mater kyllinger med, melk eller hva det nå er. Og dette fortsatte og fortsatte og fortsatte, og ganske snart hadde det gått

over en uke, og Mike var litt redd, Nei, jeg mener, ikke Mike, men bonden var litt skremt (litt latter). Mike visste ikke bedre (mer latter), det er alt jeg kan si. Bonden sa; «Jeg lurur på om dette er Satan. Jeg lurur på om dette er noe demonisk», for denne kyllingen løper fremdeles rundt og skiter, spiser og skiter, slik kyllinger gjør. Jada (litt latter).

Bonden fortalte noen folk om dette, og de sa; «Her har du en skikkelig juvel. Du kan gjøre litt penger ut av Mike. Du fortsetter å mate ham, du tar ham med ut og viser ham frem noen steder, tar litt betaling av folk for å se den hodeløse kyllingen», og det gjorde han. Han tjente – i dagens dollar – tjente han rundt \$50.000 på en måned, i dagens dollar – ikke den gangen – ved å gå rundt og vise frem denne perverse Mike som satt på en pidestall og folk betalte en kvart dollar om gangen, og kom inn for å se Mike.

Dette pågikk i 18 måneder – sann historie – 18 måneder, og den eneste grunnen til at Mike døde, var på grunn av bonden som tok ham med fra show til show til show, og fikk litt for mye å drikke igjen, for nå hadde han penger, og han levde virkelig det gode liv. Vel, han glemte å ta med de små verktøyene som han brukte for å rense opp i Mike's hals slik at han kunne mate ham, og han ga Mike

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

litt korn, noe som ikke er så lurt, dere vet, og Mike begynte kveles av det, og bonden hadde ikke verktøyene til å rense halsen hans, og Mike falt over og var død.

Vel, moralen ... (Adamus humrer) Hvorfor forteller jeg denne historien? (Noen roper «hvorfor?»). Hvorfor forteller jeg dette? I Klubben for Oppstegne Mestere applauderte de til meg (litt latter). Her buer de til meg. Hvorfor? Fordi du ikke er hjernen din. Dere er som Mike – *svuuutttsj!* (*hodet kuttes av*) – og dere vil fremdeles operere. Dere identifiserer dere med denne tingen på toppen av hodet, og faktum er at dere ville fortsette – kanskje – dere ville fortsette å leve slik Mike gjorde. Jeg bruker dette som et ekstremt eksempel.

Denne tingen akkurat her (peker på hodet) som dere identifiserer dere slik med, er ikke deg. Det er simpelthen en prosessor som har kapasitet til bred rekkevidde, en masse spektrum, en masse tanker, og så redusere det nedover, begrense det og så stenge det inne. Det er hjernen veldig flink til.

Hjernen, hjernen din, har ingen minner. Det er ingen minner i hjernen din. Overhodet ingen. Hjernen din genererer ingen energi i det hele tatt. Ingen. Den bruker energi. Den er ingen energikilde. Hjernen din har ingen intelligens i seg. Det er ingen fornærmelse, det er et faktum. Hjernen din har ingen som helst intelligens i seg. Den er simpelthen en innretning. Og dere vet at en del av hjernen deres fremdeles er reptil, en del av hjernen er pattedyr, en del av hjernen har over tid utviklet seg til mennesket, men hjernen er simpelthen en prosessor. Hjernen inneholder ingen minner. Det eneste hjernen ble god til, var å lure seg selv – og derfor lure deg – inn i begrensning, ikke være suveren lenger. Den gjorde en veldig god jobb. Men det var kanskje hele planen. Det er kanskje hele planen.

Vel, jeg sier at hjernen din ikke har noe av dette. Sinnet er litt annerledes. Sinnet ditt. Sinnet ditt er ikke hjernen din. Ikke forveksle det. Vi kan kutte av Mike's hode, og Mike lever fremdeles. Sinnet deres er litt annerledes. Hvor er sinnet ditt?

Jeg liker forresten det ordet «sinn» har blitt til. Sinnet er ikke bare en form for psyke, på en måte nesten et spirituelt eller ånde-aspekt av hjernen, men folk sier; «Pass (mind på engelsk) dine egne saker. Pass deg (mind) for læreren. Pass på (mind) manerene dine.» De bruker til og med det ordet nå. Det betyr i grunnen kontroll, begrensning. Kontroll og begrensning.

Så hvor er sinnet? Vi kan kutte hodene deres av. Det skal vi ikke gjøre, jeg lover. Vi kan kutte av hodet, og dere kan kanskje fremdeles leve. Mike gjorde det. Hvor er sinnet? Hvor er sinnet? En eller annen? Handa i været (noen sier «i auraen»). I auraen. Auraen er i grunnen et energifelt. Det er en utstråling fra feltet ditt, men sinnet er ikke i auraen. Noen andre? Hvor er sinnet ditt?

Ja. Mikrofon takk. Hvor er sinnet? Jada.

TAD: Vel, det første som kom til meg var at det liksom er oppe i I-Clouden.

ADAMUS: Den høye skyen?

TAD: ... du vet.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ADAMUS: I-Cloud.

TAD: I-Cloud.

ADAMUS: Oh, I-Cloud. Jada.

TAD: Du vet, det er ...

ADAMUS: I-Cloud. Ja, ja.

TAD: I-Cloud.

ADAMUS: Ja. Hvor er I-Cloud?

TAD: (nøler) Intet sted.

ADAMUS: Ingen steder. Riktig. Riktig. Ingen steder. Så, noen andre? Hvor er sinnet? Hva er sinnet? Hva er sinnet, og hvor i helvete er det? For vi skal gå utover det, og vi må ha litt forståelse for hvor det er.

SHAUMBRA 3 (kvinne): Vel, sinnet er kroppens navigator.

ADAMUS: Unnskyld?

SHAUMBRA 3: Sinnet er navigator for kroppen.

ADAMUS: Ja, ja. På et vis.

SHAUMBRA 3: For den fysiske virkeligheten.

ADAMUS: Ja, men hvor i all verden er det.

SHAUMBRA 3: Ikke noe sted.

ADAMUS: Er det i foten din?

SHAUMBRA 3: Nei.

ADAMUS: Er det i hjertet ditt?

SHAUMBRA 3: Nei.

ADAMUS: Nei. Er det i hjernen din?

SHAUMBRA 3: Nei.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Wow. Er det ikke interessant at hjernen er det som – hjernen og sinnet samarbeider faktisk – for å skape smerte i kroppen. Smerte er faktisk egentlig ikke virkelig.

SHAUMBRA 3: Ja, det er en illusjon.

ADAMUS: Det er en impuls fra sinnet og hjernen. Men er det ikke interessant at hjernen og sinnet ble så smarte. Hjernen kan ikke føle smerte. Hjernen – jeg kan foreta en hjerneoperasjon på dere senere, og dere kommer ikke til å føle smerte. Det er ingen smerte-mottakere i hjernen. Er det ikke fascinerende? Det burde si oss alle noe om hjernen og sinnet. Likevel så leverer den fornemmelsen av smerte som noen av dere føler akkurat nå i kroppen deres. Det er ikke virkelig. Det er ikke virkelig.

Jeg vet imidlertid at Shaumbra har lyst til å gå inn i lyskroppen, men vi må gå gjennom disse greiene først, for hvis ikke så bare ... vet dere hva som vil skje? Dere sier; «Jada, la oss droppe disse andre greiene. La oss gå inn i lyskroppen her.» Alt det vil bli, er en kunstig konstruksjon av hjernen og sinnet. Det er alt det vil bli, og dere kommer til å leke den leken, lyskropp-leken. «Å, jeg bringer inn lyskroppen min». Det er liksom, nei. Det er bare enda en vinge av sinnets institutt. Dere er fremdeles i sprø-beholderen. Det er derfor vi må gå gjennom alt dette. Vi må gå utover sinnet før vi kan bringe inn lyskroppen. Og jeg har sagt det før, jeg blir av og til litt oppbragt over disse folkene som later som om de underviser om lyskroppen, og de har ikke gått ut av sinnet enda (litt latter). Og derfor vil lyskroppen bare bli en ny vinge i galehuset. Det er det hele.

Ok, så hvor var vi? Å, jeg beklager, kroppen, hjernen. Hvor er sinnet?

SHAUMBRA 3: Det er ikke fysisk. Det kan være i en annen dimensjon.

ADAMUS: Nei.

SHAUMBRA 3: Faktisk så er det bare en navigator for det fysiske. Det var derfor hodebåndene gjorde det de gjorde for ...

ADAMUS: Du må holde mikrofonen opp til munnen, opp til hjernen.

SHAUMBRA 3: Det var det de gjorde for oss, slik at vi kunne bli værende i kroppen, og vi kan navigere i det fysiske.

ADAMUS: Men hvor er sinnet? Hvor er psyken?

SHAUMBRA 3: Det er bare kjemikalier.

ADAMUS: Er det her inne (hodet)?

SHAUMBRA 3: Nei.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Nei. Nei, nei. Det er det ikke. Nei, det er ikke der inne. Denne hjernen har ingen minner. Den er ikke kreativ. Den løser egentlig ikke problemer. Hjernene er bare en prosessor. Det er alt den er. Den er ikke en gang en innretning for å lagre minner.

Så hvor er sinnet? Linda vil fortsette å løpe rundt med mikrofonen. Hvor er sinnet? Og hva er sinnet?

Sett opp bildet av Mike igjen, bare for å oppmuntre alle sammen (latter, Adamus humrer).

JAN: Akkurat nå føler jeg meg som Mike (hun ler).

ADAMUS: Hvor er sinnet? Med alle disse minnene, mange liv med minner og emosjoner og følelser og bedømmelser og opplevelser, hvor i all verden er det?

JAN: Jeg er i sinnet akkurat nå, for jeg kan ikke engang forestille meg det.

ADAMUS: Ja, ja, ja. Jada, jada (de ler). Jada.

JAN: Jeg mener, i min tankegang har det alltid vært, du vet, slik at hjernen alltid har vært ansvarlig for alle disse tingene, og nå forteller du meg at det ikke er slik.

ADAMUS: Kutt hodet av!

JAN: Og det er liksom «jöss!»

ADAMUS: Og kroppen fortsette likevel. Og det er en vanlig oppfattelse, at minnene er her inne (peker på hodet).

JAN: Ja.

ADAMUS: Det er de ikke! Og vi kunne ha dissekert litt senere hvis noen er villig til å melde seg frivillig, og vi kunne ha vist dere at det ikke er noen ting der. Der er ingenting, bortsett fra kjemikalier og elektrisitet og en forbindelse til sinnet, men hvor er sinnet?

(Hun nøler)

Eh, en til. En til. Ok. Hvor er sinnet? Noen som vil ta et bilde av det?

CHRISTINA: Er det en del av bevissthet?

ADAMUS: Det er en del av bevissthet. Takk. Og hvor er bevissthet?

CHRISTINA: Overalt.

ADAMUS: Nei, ikke overalt. Hvor er din bevissthet?

CHRISTINA: I Jeg Er. Det er meg.

ADAMUS: Sa du den var i Canada? (Litt latter, og hun ler).

Den er der du er. Sinnet er et fragment, en del, veldig begrenset del av bevisstheten din, og bevisstheten din er der du er. Ikke bare fysisk, men i bevissthet, og sinnet er en liten flik av den. Det opptar ikke tid eller rom eller noe som helst, men det er en del av bevisstheten, din bevissthet. Takk. Du hadde rett (noen sier «Ding! Ding! Ding!») Ding, ding, ding. Jada. Nå kan dere drepe kyllingen. Vi har fått nok av det der (litt latter, bildet forsvinner). Ok. Jada, akkurat da dere hadde blitt vant til det.

Stort poeng når vi nå går fremover, når vi går utover sinnet, det er bare et punkt av bevissthet. Det er alt det er. Det er ikke her (hodet), og det eksisterer ikke i tid eller rom. Det er en liten fasett av den generelle bevisstheten deres, Jeg Er den Jeg Er.

Hodebåndene fikk dere skikkelig fokusert inn i denne lille fasetten, og så trodde du at det var deg, Det er en del av deg. Vi skal ikke ødelegge sinnet når vi går utover det. På ingen måte. Men dere tror at tankene er her. Dere tror at det dere ser med øynene er virkelig, og det er det ikke. Det er en del, men en veldig liten del av virkeligheten. Dere tror at det dere fornemmer i kroppen som dette som kalles for smerte eller glede er virkelig, og det er det ikke. Det er små fragmenter av virkelighet, men det er ikke alt. Og så begynner en å tro at det er virkelig, og at det er virkelighetens utstrekning – smerten i kroppen, en tanke i sinnet, slike ting – det er da dere virkelig blir fanget og begrenset. Men når dere tillater dere selv, så er det så mye mer, og det er akkurat her. Det er ikke der ute, det er ikke her inne (hodet), det er akkurat her, og det har alltid vært akkurat her. Det har alltid vært akkurat her.

Så la oss puste dypt. La oss sette på litt musikk, og jeg har fått dere alle til å få hodepine i dag. Dette er strålende. Åhh! Hodet er så ... jada. Så vær som Mike, bare kutt hodet av en stund.

(Musikken begynner)

La oss sette på litt musikk, og bringe dette til en merabh.

Merabh – Følge vitenen

Dit vi skal med alt det vi gjør, er å være i stand til å bli værende på denne planeten som legemliggjorte mestere – med et sinn, selvfølgelig med en hjerne, men med så mye mer – være sensuelle, være suverene. Et suverent vesen. Og, dere vet, det var sjelens drøm. Og det sjelen drømmer om blir slik, etter menneskets opplevelse.

Det var sjelens døm å virkelig forstå, kjenne seg selv som virkelig suverent. Det er dette dere har gjort – alt dette med å være i hjernen, sinnet, alt dette med hodebåndene – komme til suverenitet.

Dere vet, det morsomme ved hjernen – dere kommer til å *virkelig* lære å sette pris på den og på sinnet – hjernen og sinnet er selv-oppretholdende enheter. De er i seg selv. Og så lenge dere tenker på opplystheten deres, tenker på å gå utover, er dere fremdeles i hjernen. Dere er fremdeles i institusjonen.

Jeg sa tidligere at dere har en masse drømmer om natta – dere husker dem kanskje, eller kanskje ikke – men drømmer om at dere leter etter noe. En drøm om at du har gått deg vil. En drøm om stor frustrasjon. En drøm om at noen har tatt fra deg noe, og du prøver å finne dem for å få det tilbake, eller du er bare sint for at de tok noe fra deg. Dette er drømmer om å prøve å bryte seg fri, prøve å finne veien ut.

Det er sinnets måte for å tolke – og sinnet tolker selvfølgelig ikke på det en kan kalle for en autentisk måte, det omsetter det til menneskelig uttrykk som dere kanskje vil forstå – men dette er drømmer om å prøve å finne veien ut. Og selv i drømmene vil dere oppdage at det bare er enda en blindgate.

Noen spurte meg nylig; «Hvorfor er ikke drømmer morsomme og fulle av glede? Burde jeg ikke flyte av sted på skyene om natta og ha det strålende?» Vel, et av de nivåene som dere drømmer hver natt, prøver å komme seg ut. Det er disse drømmene dere husker, og det er frustrerende. Veldig frustrerende.

Men der er en annen drøm. Den overskygges på en måte av sinnets menneskelige drømmer og alt mulig, men der er en annen drøm som jeg vil at dere skal føle inn i akkurat nå.

Det er ikke en sinns-drøm. Det er ikke en drøm av begrensninger. Det er drømmen om viten.

Vitenen om at dere ikke er dømt til sinnet for alltid. Vitenen om at det er mye mer der ute.

Å, det er så mye mer der ute, men ikke tenk på det som bare menneskelig sanser eller oppfatninger. Ikke tenk på det bare som å bli yngre, smartere, slike ting. Det er imidlertid ingen intelligens i hjernen. Det er ingen. Mange folk tenker; «Vel, jeg er skikkelig smart. Hjernen min er intelligent.» Det er den ikke. Der er det kjemikalier og elektrisitet og en masse vev og blod og gørr. Men det er ingen intelligens i hjernen. Men jeg er litt på sidelinjen. Tilbake til drømmen.

Denne drømmen om viten er der. Det er vitenen som bringer deg gjennom, bringer deg ut av sinnets begrensninger. Og alt du trenger å gjøre, er å la denne vitenen ta deg, ta deg i handa. Men slutt å tenke.

La denne drømmen om vitenen – som faktisk egentlig har vært den beste guiden du noensinne har hatt – la den nå fortsette å guide deg utover sinnet.

Ikke tenk på det. Det er din viten. Det er din gnost. Gnost betyr viten.

La den ta deg utover sinnet, og når den gjør det, husk hvorfor den menneskelige delen av deg egentlig er her for. Det er for nytt. Det er for nye opplevelse.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

I sinnet glemte du på en måte dette. I sinnet kom du veldig inn i mønstre. Alle disse mønstrene, alle disse begrensningene, de ligger imidlertid ikke i hjernen. De er alle del av denne begrensede bevisstheten.

Vel, hvis du vil det akkurat nå, la denne vitenen, din viten, la den lede deg rett ut av hodebåndene. La den lede deg rett utover sinnet.

(Pause)

Og husk at hva du enn går inn i, inkludert sinnet og kontroll, hodebånd – hva du enn kom inn i – kan du også komme ut av. Det er som krystallen min, historien min om krystallen. Jeg fikk meg selv inn i den. Det tok meg lang tid å forstå at hvis jeg hadde fått meg inn, kunne jeg også få meg ut. Men den forståelsen og et enkelt steg, var jeg ute.

Nå kommer vi til tiden for nytt kjære venner. Det er litt skremmende for mennesket som har vært i institusjonen. Dere vet, når en har vært fange i et fengsel veldig lenge, 30, 40 år, og plutselig blir sluppet ut, er det skremmende. Enda så mye de har drømt om frihet, er det skremmende. De er ikke vant til det, og faktisk så ender mange av dem, over 75 prosent, opp med å gå tilbake til fengselet. Ikke fordi de er dårlige mennesker, men fordi de ikke klarer å forholde seg til nytt. De har blitt vant til å være i fengsel, så de finner på en måte for å komme tilbake dit.

Vi går inn i nytt, men det er dette mennesket gjør så bra.

Vi går utover sinnet og utover begrensninger. Vi går inn i det andre folk kanskje tror er sprøtt. Vi går inn i nytt.

(Pause)

Det er en opplevelse, og vitenen, gnost, ber deg om å simpelthen omfavne dette.

Det er litt utfordrende for mennesket som har vært i dette fengselet lenge, å vite at vi bare skal gå rett ut. Mennesket er litt bekymret. «Hvordan er det der ute? Det er lenge siden. Vil vaktene i fengslet prøve å jakte på meg, få meg inn i igjen? Hva vil skje? Vil jeg bli sprø?»

Men jeg ber deg om å simpelthen ta vitenen din i handa, gnosten din – som Tobias kalte det, det fjerde beinet på stolen – og omfavne det nye som kommer inn i livet ditt.

Ja, vi går inn i lyskroppen. Ja, vi går inn i alle slags ting som dere vil synes er veldig gledelige som legemliggjorte Mestere på denne planeten. Men akkurat nå, la oss bare gå utover sinnets begrensninger.

Å, forresten denne opplevelsen som jeg nevnte på forrige samling, disse 45 til 60 dagene, handler om å forberede dere, gjøre dere klare til å gå utover sinnet. Sinnet vil fremdeles være der. Det vil fremdeles eksistere, men dere vil ha et helt annet forhold til det. Dere vil faktisk komme til å sette pris på det når dere er på utsiden.

Crimson Circle – Shoud 10 – Fremkomst Serien

Alle energiene blir forberedt på å bare la dere gå ut. Det er dette som har pågått, og det blir kanskje enda et par uker, en måned med denne desorienteringen i sinnet. Men alt handler om å gå ut.

Så vær så snill nå, hvis du bare kan følge vitenen din rett ut av sinnets begrensninger, og følge den inn i den sanne bevisstheten din.

(Pause)

Sinnet er bare en bitte, bitte liten fasett av bevisstheten din.

(Pause)

Følg vitenen inn i det noen vil kalle for utover. «Utover», omfatter, åh, det var et annet sted, og det er det ikke. Det er akkurat her.

Ikke prøv å gjøre noe annet. Ikke tenk på det. Ikke gjør noen merkelige øvelser eller seremonier, for da er du rett tilbake der. Det har tatt deg, sinnet.

Bare ta vitenen, gnost, i handa og gå rett ut.

(Pause)

Så kjære menneske, gjør deg klar til noe nytt. Det er det du gjør så vel, så veldig, veldig vel. Du gjør nytt, og opplever. Det gjør ikke Mesteren. Mesteren gjør ikke noe nytt. Den tar bare det du har gjort og bringer det til visdom. Jeg Er kan bare forestille seg eller drømme om nytt, men du, mennesket, kan faktisk gjøre det.

La oss puste godt og dypt her i skjønnheten av denne dagen.

Og husk også, nå som disse hodebåndene begynner å komme av, husk at det var en skjønnhet i det. Det var det virkelig. Det var ikke et feilgrep. Dere vil komme til å sette veldig dypt pris på det når dere blir værende her på denne planeten som legemliggjorte Mestere. Alt dette handlet om suverenitet.

La oss puste godt og dypt sammen.

Og jeg kommer tilbake til åpnings-ordene mine i dag, du er sprø til du ikke er det lenger.

(Musikken slutter)

Med det mine kjære venner, husk at alt er vel i hele skapelsen.

Takk (applaus).

VIKTIG MEDDELELSE: Denne informasjonen er sannsynligvis ikke noe for deg med mindre du tar fullt og helt ansvar for ditt eget liv og dine egne skapelser.

Denne oversettelsen er utført av: Gunn Remø. Korrektur: Evy Finjord Heggelund

Tobias fra Crimson-rådet blir presentert av Geoffrey Hoppe, også kjent som "Cauldre", Golden, Colorado, USA. Historien om Tobias, som stammer fra "Tobits bok" i Bibelen (finnes i eldre utgaver av bibelen), er gjengitt på Crimson Circle's engelskspråklige internettside: www.crimsoncircle.com. Tobias-materialet har vært tilgjengelig uten kostnader for lysarbeidere og Shaumbra verden rundt siden august 1999 på det tidspunktet da Tobias sa at menneskeheten beveget seg forbi potensialet av destruksjon og inn i Den Nye Energien.

Crimson Circle er et verdensomspennende nettverk av menneskelige engler som er blant de første til å gå over i Den Nye Energien. Når de opplever gledene og utfordringene som tilstanden av oppstigning medfører, hjelper de andre mennesker på deres reise gjennom hvor Tobias tar et steg til siden og energien til menneskene blir kanalisert direkte av Geoffrey Hoppe.

Samlingene i Crimson Circle er åpen for alle, men forhåndspåmelding foretrekkes. Det kreves ikke noe medlemskap og det er ingen avgifter som må betales. Crimson Circle mottar sine midler gjennom fri kjærlighet og gaver fra Shaumbra verden rundt. Hensikten med Crimson Circle, er å tjene som menneskelige veiledere og lærere for de som går stien til indre åndelig oppvåkning. Dette er ikke et evangelistisk oppdrag. Det indre lyset vil snarere hjelpe folk til å finne din kjærlige aksept, forståelse og omsorg. I det øyeblikket, da det unike og verdifulle mennesket som er i ferd med å ta fatt på reisen over "Broen av Sverd" kommer til deg, vil du vite hva du skal gjøre.

Hvis du leser dette og føler en anelse av sannhet og forbindelse, er du uten tvil Shaumbra. Du er en lærer og en menneskelig guide. Tillat frøet av guddommelighet å blomstre inne i deg i dette øyeblikket og for all fremtid. Du er aldri alene, for det er familie rundt om i hele verden og engler i rikene omkring deg.

Denne teksten kan fritt distribueres på en ikke-kommersiellbasis og skal være gratis. Vennligst ta med informasjonen i sin helhet, også disse fotnotene. All annen bruk må godkjennes skriftlig av Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado.

© Copyright 2007 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403. Med enerett (Alle rettigheter forbeholdes). Besøk gjerne vår norske internettside www.crimsoncircle.com/no for ytterligere informasjon.